WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 8 20 FEBR. 1965

Beste vrienden en vriendinnen

OP de vijver in het bos bij Duckstad ligt een dikke laag ijs, en je begrijpt dat alle dieren daar druk gebruik van maken! Guus Geluk, die met een paar dure kunstschaatsen is verschenen, is met veel vertoon bezig, ze aan te trekken. „Ik zal je zometeen eens wat laten zien!" bluft hij tegen Minnie en Katrien, die een beetje kouwelijk staan toe te kijken. „Ik reed al op kunstschaatsen toen ik nauwelijks kon lopen!"

„Pas maar op dat je niet te hoog springt!" waarschuwt Minnie. „Want dan kon je weleens een lelijke val maken!"

„Oh, ik val nooit!" snoeft Guus, en hij rijdt weg. En inderdaad draait hij achten en rietbergers, alsof hij zijn hele leven niet anders heeft gedaan. „Zie je!" roept hij naar de beide meisjes langs de kant, „en moet je zien — ik kan wel acht achten draaien zonder een millimeter verschil!" en hij begint keurige achten te draaien, steeds maar langs dezelfde lijn, steeds dezelfde figuur . . .

Ineens klinkt er een geweldig gekraak en Guus zakt met acht en al door het ijs! Hij heeft zo keurig steeds langs dezelfde lijn geschaatst„ dat zijn schaatsen het ijs hebben doorgezaagd!

Minnie en Katrien beginnen meteen te gillen, terwijl ze proberen, Guus weer op het ijs te trekken. Van alle kanten komen de dieren toegeschieten om te helpen, en met vereende krachten trekken ze Guus weer op het droge.

„Hé, en waar is je geluk nou gebleven?" kan Donald niet nalaten te zeggen. „Ik dacht dat jou nooit een ongeluk overkwam?"

„Mijn g-g-geluk z-z-zit hier!" bibbert Guus en hij grijpt in zijn zak. „Drie v-v-vette palingen, die ik onder het ijs te pakken kreeg! Straks heb ik een heerlijk maaltje gestoofde paling! En omdat jullie me hebben geholpen, mogen jullie allemaal komen eten!"

Zelfs bij een ongeluk heeft Guus nog geluk! OOM DONALD

✻ PRIJZEN ✻

Eerste prijs: een horlage of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: 'n badmintonspel; 20 vierde prijzen: 'n bal.

Oom Donalds brievenbus

MARLEENTJE v. d. LINDEN, Delft. Ik zou jullie best iedere dag een DONALD DUCK willen sturen, Marleentje, maar dan zou ik zo hard moeten werken om alle verhalen op tijd klaar te krijgen, dat ik er grijze haren van zou krijgen!

MARJENNEKE VOLTMAN, Zelhem. Je hebt in DONALD DUCK al kunnen lezen dat Diederik alweer terug is uit Timboektoe! Hoe hij dat klaar heeft gespeeld, weet ik niet; ik denk dat hij zich plotseling het goede woord weer herinnerde!

GERALDA en LUCY BERGMAN, Emmeloord. Er zijn veel kinderen die me schrijven dat ze het iedere week weer fijn vinden om DONALD DUCK te ontvangen. Sommige kinderen (foei!) vechten er zelfs om, maar dat ze de bezorger wel om de hals willen vliegen, hebben ze me nog nooit geschreven!

EVA TER STEEGE, Overveen. Het spijt me, Eva, maar je stukje kunnen we niet plaatsen. Maar ik vind het fijn dat je zo van DONALD DUCK geniet en daarom heb ik je in de Brievenbus gezet, zodat je toch een plaatsje in ons blad krijgt!

Brieven aan oom Donald kun je richten aan Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet je naam en adres te vermelden, en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: **DDM DONALDS BRIEVENBUS.**

Onze wekelijkse prijsvraag nr. 8

✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻

De figuurtjes hier vlak naast, stellen elk een letter voor. De groepjes figuurtjes van de andere tekening vormen samen dan de naam van een bepaald beroep dat uit zeven lettergrepen bestaat. Voor de eerste lettergreep begin je bij 't vakje waar de pijl bij staat. Volg de pijl, want deze geeft telkens een volgende lettergreep aan.

Heb je de naam van het beroep gevonden, schrijf deze dan op een briefkaart en stuur hem vóór 25 februari aan **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de briefkaart en zet linksboven op de adreszijde: Oplossing **Nr. 8.**

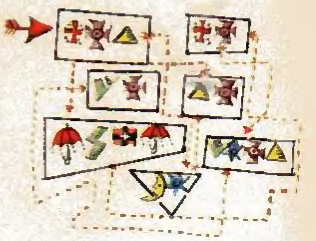

Ons ziekenlijstje

Barend de Kuk is 9 jaar en spaart Wildwestfoto's en speldjes. Zijn adres is: St.-Elizabethziekenhuis, Afd. Beademing, Buitenzorg II, Tilburg.

Aartje van Amersfoort is 18 jaar en zou graag wat brieven en kaarten ontvangen. Haar adres is: Oranjestraat 10, Ochten (Gld.).

Fransje Valders is 7 jaar en al een tijdje ziek. Zijn adres is: Kinderafdeling, Ziekenhuis, Leerdam.

Willy van Loon, Bussum; Jannie en Maria Kok, Meppel, en Betsy, Jan, Hanny en Piet Schakel, Giessenburg, bedanken alle vriendjes en vriendinnetjes van wie ze post hebben gekregen, heel hartelijk!

Opletten allemaal

De winnaars van prijsvraag nr. 1 zijn:

1e prijs: horlage of autoped: Frans Langejan, Tugaleweg 27, **Amsterdam-D.**

2e prijs: weefdoos: Annemie Kessels, Halvemaan 7, **Well.**

3e prijs: badmintonspel: Michiel Helfrich, **Alger (Algerië);** A. Sesink, **Jutfaas;** G. de Graaf, **Grnenekan;** S. Gouka, **Schiedam;** B. Landman, **Zuidland;** B. Lijkendijk, **Wilhelmina-oord;** L. Walraven, **Bloemendaal;** M. Coonen, **Deurne;** E. Westra, **Roodkerk;** N. Slijtsema, **Slappeterp.**

Bal: B. de Kuiper, **Uithoorn;** T. Versluis, **Ameide;** T. Priem, **Rotterdam-21;** W. Schaminee, **Deest;** M. Kenter, **Jubbega;** J. v. d. Bergh, **Essen (België);** B. Pruim, **Annapaulowna;** B. Nijstad, **IJhorst;** H. Frenkel, **Ter-Apel;** L. Jansen, **Beuningen;** M. Horstman, **Borne;** W. v. d. Ven, **Berkel en Schaft;** M. Vlasblom, **Dordrecht;** L. v. d. Woude, **Sas van Gent;** H. Kramer, **Waalwijk;** P. Tijsen, **Wieringen;** M. Koopmanschap, **Naarden;** G. v. Putten, **Landsmeer;** A. de Lange, **Apeldoorn;** H. Bloem, **Assen.**

De oplossing van prijsvraag nr. 8 luidt: **SCHILDPAD.**

Diederik Duck

Mijn enige liefhebberij is: jou zoveel mogelijk wegkijken. Welke heb jij?
Die nieuwe liefhebberij heet: Doe het zelf. Klinkt reuze interessant, vind je niet?

Helemaal niet interessant. Ik wil juist NIETS zelf doen! En laat me nu asjeblieft met rust, wil je?

Maar denk eens aan al het geld dat je ermee uitspaart, Donald, aan de vaardigheid die je opdoet, aan de geweldige voldoening die je krijgt van zelf iets gemaakt te hebben!

Hm . . . ik voel dat-ie ERGENS gelijk heeft, ik weet alleen niet precies waar!

En za . . .
Ja, stuur een complete kist „Doe het zelf" gereedschap naar Donald Duck. Er is nagal haast bij!
Ik hoop dat ik GOED gevaeld heb!
Wordt Donald nu nooit wijzer?

Es kijken, zijn er niet wat karweitjes op te knappen of dingetjes te frutselen zolang we op die kist met gereedschap wachten?

Oom Donald, de tv doet het niet. Wilt u eens kijken wat er aan mankeert?

Vooruit maar, Dan, aan het werk! Je eerste klus! De handen uit de mauwen! Ik haal de spullen wel!
Toch wel leuk, eigenlijk, zelf iets doen! En wat een geld zal ik uitsparen!

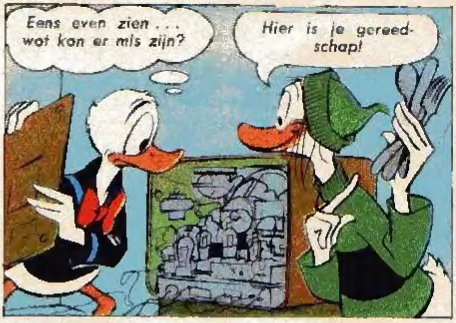
Eens even zien . . . wat kan er mis zijn?
Hier is je gereedschap!

Wat?! Een mes, een vork en een lepel?
Natuurlijk, dat is juist het aardige! Je moet je weten te redden en te behelpen, dat is leerzaam!

Hm . . . je moet je weten te behelpen, zegt-ie. Nou, door gaan we dan maar!

Ik ga hier gezellig zitten kijken wat je ervan terecht brengt!
MIAAAAUWW!

Nou, ik kan niets vinden, hoor! Volgens mij mankeert er niets aan dat toestel!

Eh . . . nee . . . alleen de stekker zit niet in het stopcontact!

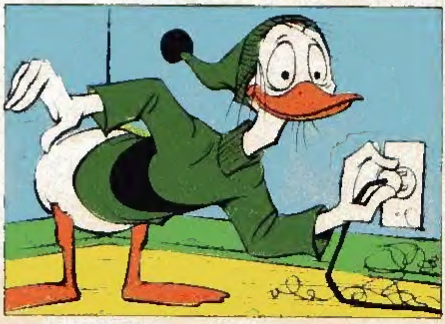

Oaooh! Ik geloof dat ik door maar beter over kan zwijgen!
PANG!
DOEF!
KNETTER!

Maak dat je weg komt, miauwkous!
Miauw! Miauw! Miauw!

W-wat i-is er geb-beurd, D-diederik! Ik k-kreeg een schak!
Nogal logisch, Donald! Je hebt vergeten de stekker uit het contact te halen!

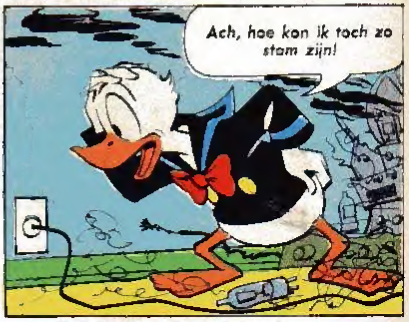
Ach, hoe kon ik toch zo stom zijn!

Maak je geen zorgen, beste kerel. Ze houden hier om de hoek een uitverkoop van televisietoestellen!
Dat weet ik. Dit apparaat heb ik er juist gisteren gekocht!

Misschien was dit karwei iets te moeilijk voor je. Maar dat geeft niet, we gaan dapper door. We zullen nu eens even naar die lekkende kraan kijken. Kom mee!

O, hij drupt maar een heel klein beetje — dat heb ik zo vaar elkaar!

Maar . . . dat is mijn antieke notenkraker! Geef hier!
Zoals ik al zei, je weten te behelpen maakt het za leuk!

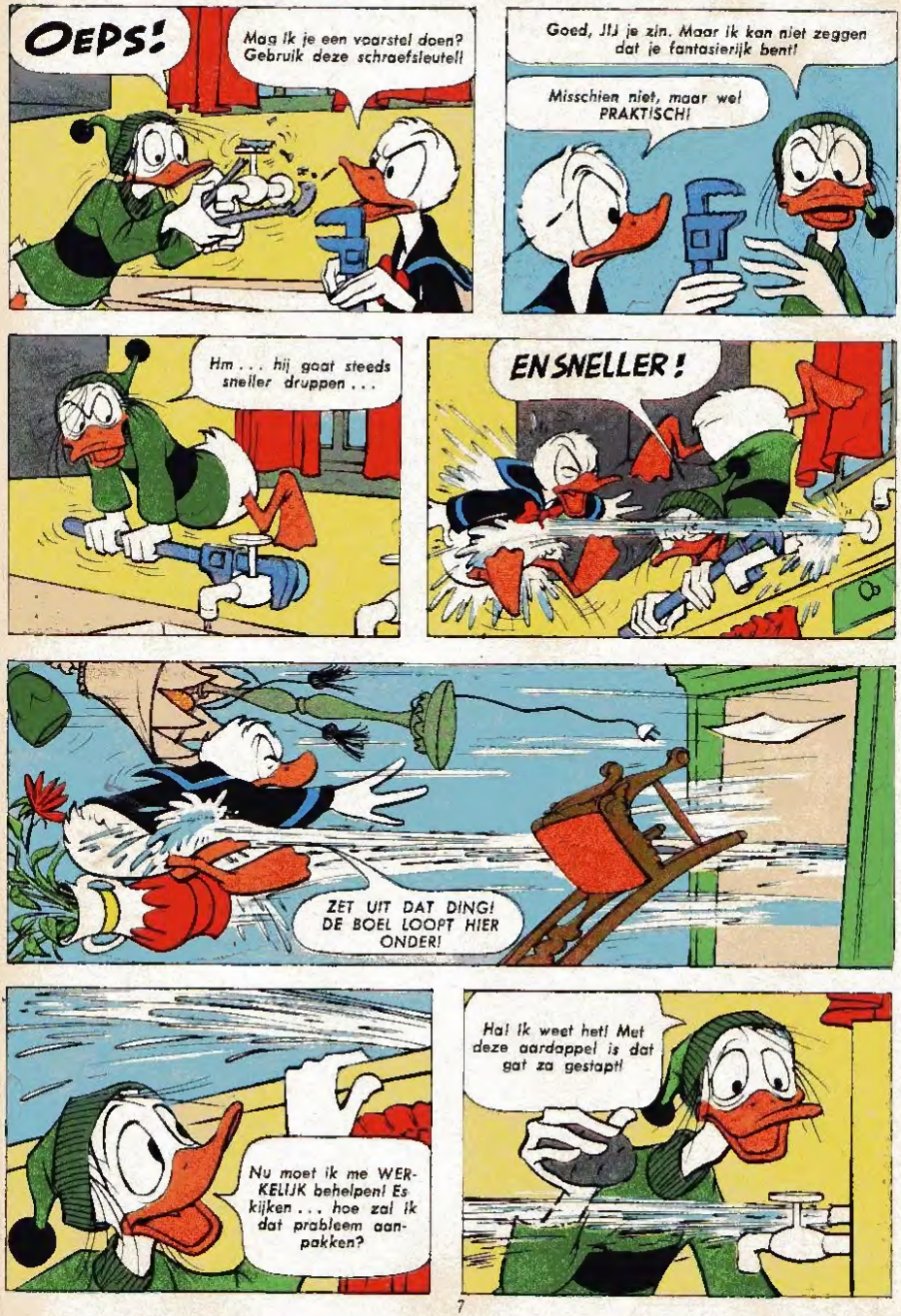
OEPS!
Mag ik je een voorstel doen? Gebruik deze schraefsleutel!
Goed, JIJ je zin. Maar ik kan niet zeggen dat je fantasierijk bent!
Misschien niet, maar wel PRAKTISCH!
Hm . . . hij gaat steeds sneller druppen . . .
EN SNELLER!
ZET UIT DAT DING! DE BOEL LOOPT HIER ONDER!
Nu moet ik me WERKELIJK behelpen! Es kijken . . . hoe zal ik dat prableem aanpakken?
Ha! Ik weet het! Met deze aardappel is dat gat za gestapt!

Diederik, wat ben je toch VERSCHRIKKELIJK vindingrijk!

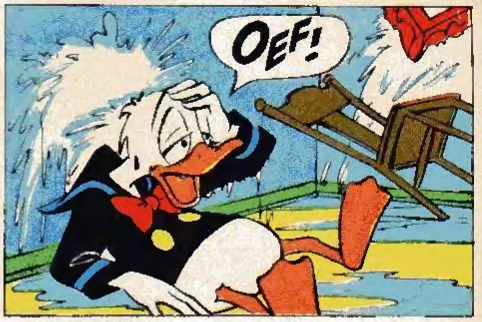
OEF!

Dat hele Doe-het-zelf-gedoe kan me gestolen worden en Diederik ook!

Het is allemaal dik voor elkaar, Donald! Er druppelt geen druppeltje meer!

Noem jij dat een kraan maken? Hoe zet ik hem nu aan?
Gewoon — je trekt de aardappel er af en klaar is Kees!

Is hier soms een „Doe het zelf"-gereedschapskist besteld? Hier is het ding!

Ja . . . die heb ik besteld . . .

En wat ik nu ga doen, heb ik al jaren ZELF met het grootste genoegen willen doen!
Hihihihihihihi . . . die Donald!

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

In april van het vorig jaar brachten Koningin Juliana, Prins Bernhard en Prinses Beatrix, vergezeld van onder anderen minister Luns een officieel bezoek van tien dagen aan Mexico, waar zij de gast waren van president Adolpho Lopez Mateos en zijn echtgenote.
Onze koninklijke familie werd zeer hartelijk ontvangen en van hun kant waren de Mexicanen bijzonder blij verrast toen Koningin Juliana de ontvangsttoespraak van de president van Mexico ook in het Spaans beantwoordde.
Er werden heel veel bezienswaardigheden bezocht, er werden kostbare geschenken uitgewisseld en onze koningin werd benoemd tot ere-burgeres van Mexico-City.
De belangstelling van de zijde van de Mexicaanse bevolking was enorm.
Het is dan ook niet te verwonderen dat de hier afgebeelde postzegel met Koningin Juliana erop (links op de zegel het Nederlandse wapen), enkele weken later als herinnering aan dit staatsiebezoek uitgegeven, ondanks de oplaag van 500.000 stuks, spoedig was uitverkocht.

Hoe heet je?

De plusminus 500 dorpelingen van Mimece (Joegoslavië) hebben allen dezelfde achternaam: Mimica.
Hoe dat komt? Zij stammen allen af van één gezin, dat zich hier eeuwen geleden vestigde.
Wat een verwarrend karwei voor de postbode van Mimece wanneer hij een brief bij een „zekere familie Mimica" bezorgen moet. Want wie weet of ze ook niet allemaal dezelfde vóórnaam hebben!
Dat komt in Nederlandse families ook wel voor.

* * *

IJsbeertje boft

Toen pas geleden in het Noorder Dierenpark in Emmen een ijsbeertje geboren werd, deed de beremoeder iets, wat andere beren in gevangenschap ook

doen: zij verstootte haar kind. Is dat wreed? Stellig niet. Wat het dan wel is? Een dier is voor een mens toch nooit helemaal te doorgronden, maar misschien wil, of liever moét zo'n ijsbeermoeder haar jong in volstrekte eenzaamheid en rust voeden en grootbrengen.
Misschien maakt de mensengeur haar wel in de war. In elk geval zal het met wreedheid niets te maken hebben.
We zullen dus niet boos op de beremoeder zijn, vooral nu we weten dat er een kleine hond is, die de berebaby als haar eigen kind heeft aangenomen.
Je moest eens kunnen zien hoe lief de hond voor het ijsbeertje is.
Bij de geboorte woog het 700 gram en nú, vier weken later, weegt het drie keer zoveel. We hoeven ons dus over de gezondheid van de kleine ijsbeer niet bezorgd te maken.

Wie is de ezel?

Johan: „Paps, Ik moet honderd strafregels schrijven."
Vader: „Zó, wat moet je dan wel schrijven?"
Johan: „Ik ben nog dommer dan een ezel."
Vader: „Durf je dat zonder een kleur te krijgen tegen me te zeggen en daarbij ook nog te lachen?"
Johan: „Ja zeker paps, meneer heeft gezegd dat ú het moet ondertekenen."

Dat dóe je wel even!
Neusje, oortje, knietjes

Japie Mulder houdt ervan, voor zijn vriendjes zijn spierkracht en snelheid te demonstreren.
Maar deze keer heeft hij iets heel anders bedacht. Het is een heel leuk handigheids-spelletje.
Probeer het volgende ook maar eens:
Je gaat op een stoel zitten. Pak met de linkerhand je neus vast, met je rechterhand je linkeroor. Laat dan neus en oor los. Geef daarna met je rechterhand een klap op je linkerknie, ter-

wijl je met de linkerhand een klap op je rechterknie geeft.
Nu snel met je rechterhand je neus vastpakken, met de linkerhand het rechteroor en zo weer van voren af aan het handigheidsspelletje afwerken.
Probeer het zo tien keer snel achter elkaar te doen.
Dat dóe je wel even! Nu, reken er maar op dat je flink in de war komt!

WALT DISNEY

Knabbel en Babbel

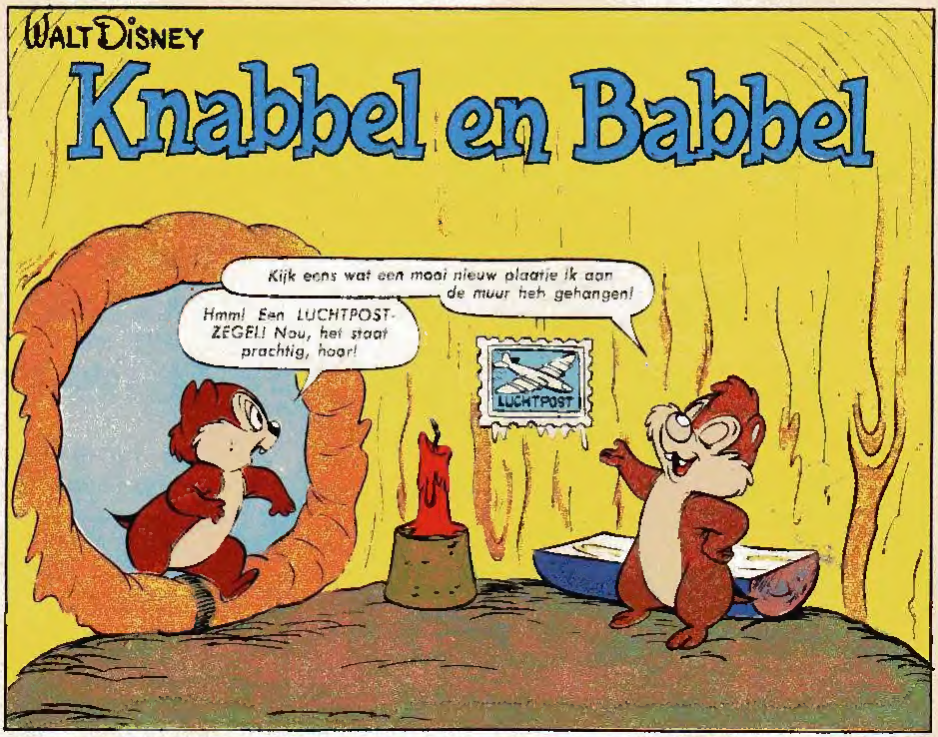

Dus...
Doe je best, Arend Adelaar, auwe jongen ... snel naar de woestijn!
Komt in orde! Houd je maar goed vast!
Vele vleugelslagen later ...
Vlug gedaan, hè jongens?
Vliegens-vlug!
Ik wacht op die grote rots! Geef me maar een teken als je weer weg wilt!
Goed hoor! Bedankt!
Jaehae! Harry!
Ik ben hier, jongens!
(Oef!) Fijn dat alles nog goed is met je!
Maar wat is er nu eigenlijk aan de hand?
Nou, het begon gisteren ...
Ik leunde tegen een rats net als jij nu doet, Babbel, toen plotseling ...
OEW!
SNAP!
Oei! Zie je? Het bleek helemaal geen rats te zijn!
Een SCHILDPAD?

H haar nou eens, jongen . .
SNAP! SNAP!
Je haeft het niet te proberen, want hij luistert toch niet! Het enige wat je kunt doen is rennen!
Ik zal wel voor-op gaan!
Nu kun je ons niet meer krijgen!
En WIJ kunnen hier niet weg!
SNAP!
Nou, dat is nogal eenvoudig! Ik roep gewoon onze vriend, Arend Adelaar!
Door komt hij al aange suisd!
Arend, neem alsjeblieft deze schild pad op en breng hem heel ver weg!
Goed!
Help! Je hebt niet gezegd dat hij BIJT!
SNAP!
Ik ben niet van plan om me door dat beest te laten bijten! Hij haort in een rivier thuis!
Huh? Is hij dan geen WOESTIJN SCHILD-PAD?

Dat verklaart de hele zaak! Alle woestijnschildpadden die ik ken, zijn vreedzame dieren!
Hmm . . . maar hoe komt die rivier-bijter hier dan?
Aha! Ik weet het!
Uh . . . hoezo?
SNAP!
Er is gisteren een rijdende dierentuin gekomen! Dat beest is natuurlijk ontsnapt!
RIJDENDE DIERENTUIN
TOEGANG 25 C.
Nou, kom mee dan! We hoeven die schildpad alleen maar terug te lokken, zodat hij weer in zijn kooi wordt gezet!
Hé . . . er mankeert maar één kleinigheidje aan dit plan . . .
Die schildpad is te slim om daar in te lopen!
Hi-i-i! Maar wij zijn slim genoeg om ons te laten vangen!
FLOEP!

Nou, die dierentuin man heeft in ieder geval een goede smaak als hij ons wil hebben!
Vlug, hier is mijn achterdeur!
OEF!

Za . . . en nu?
Ja hoor eens JULLIE zouden MIJ raad geven!

IK zat in moeilijkheden!
Ja, en nu zitten we met z'n allen in nog grotere moeilijkheden!

(Zucht!) Laten we maar naar de voorkamer gaan — daar zitten we tenminste gemakkelijk!

Doe alsof je thuis bent misschien moet je hier wel altijd blijven!

SNAP!
Oei! Daar heb je em weer!

Wees toch rustig en help mee om plaatjes aan de muur te plakken!

Hé! Wees voorzichtig met mijn goeie postzegels!
Waarom? Je kunt nu toch geen brieven meer versturen!
15 c.
Kijk nou eens wat je gedaan hebt . . ik zit vast!
Je verdiende loon!
(Oef!) Dat papier is sterk!
Met n beetje water kom je wel los!
Hmm!
Kijk . . . gemakkelijk vanaf de kant te scheuren
R-R-RATS!
Maar . . . oef . . . moeilijk om het doormidden te trekken!
Nou en?
Help me maar eens de grootste postzegel hier net te maken!
En dan
Daar heb ik je te pakken, ouwe kribbebijter!
SNOOP
En nu kan Arend Adelaar hem veilig naar de dichtstbijzijnde rivier brengen!
Het water weekt de postzegel dan los en de schildpad kan bijten zoveel als hij wil in het water!
En intussen . . hihi . . . geldt dan voor hem BLAFFENDE HONDEN BIJTEN NIET!

Snuffel kreeg een baa

Door Ad van Seyen

SNUFFEL was een hondje dat erg vriendelijk was. Nooit blafte hij mensen aan op straat. Maar toch zagen de mensen hem niet graag. Want Snuffel was verschrikkelijk vuil. Dat kwam doordat hij een zwervershondje was. Een hondje zonder een baas. Als je goed keek, kon je nog een beetje zien dat Snuffel een witte kleur had, maar daaroverheen zat een dikke laag vuil. Je kon niet zien wat voor soort hond Snuffel eigenlijk was. Snuffel zei van zichzelf dat hij een straathond was. En omdat Snuffel zo vuil en verwaarloosd was, zag niemand dat hij toch eigenlijk wel een aardig hondje was. Dan zou men hem eerst eens goed moeten wassen en z'n haren kammen.

Maar dat gebeurde nooit. Snuffel had al in heel lang geen baas meer gehad en hij dacht dat hij die ook wel nooit meer zou krijgen. Hij zwierf wat langs de straat. Dan was hij weer hier en dan weer daar. Soms was hij in een stad en een andere keer in een dorp. Zo goed en kwaad het ging scharrelde hij zijn kostje bij elkaar en hij bleef een hond die plezier in het leven had, al was zijn bulkje nooit rond.

Op een dag liep Snuffel door een stad. Hij kwam voorbij een gebouw in een straat. En opeens hoorde hij een heleboel geblaf, dat uit het gebouw kwam. Nieuwsgierig bleef Snuffel staan. Hij begreep al gauw dat er in het gebouw een hondententoonstelling was. Daarvan had hij weleens gehoord. Een poosje lulsterde hij naar het geblaf. Mensen gingen het gebouw binnen, ze stonden in een rij om een kaartje te kopen.

Snuffel besloot ook eens een kijkje te nemen. Hij wist best dat hij nooit een prijs zou winnen, omdat hij maar een straathond was. Maar hij deed ook niet aan de tentoonstelling mee. Vlug glipte hij het gebouw binnen, voor iemand hem tegen kon houden. Omdat hij een hond was, lette eerst ook niemand op hem. Door een deur kwam hij in een zaal. En daar zag Snuffel een massa honden, zoveel als hij nog nooit had gezien. Ze zaten allemaal in hokken. Sommige honden waren zo groot, dat Snuffel maar blij was dat ze opgesloten zaten. Ze zagen er woest uit. Maar andere honden waren heel klein, net als Snuffel zelf. Ze maakten eehter ook wel veel lawaai.

Nieuwsgierig liep Snuffel tussen de hokken door, rij na rij. De honden in de hokken snuffelden soms naar hem en dan bleef Snuffel even staan en kwispelstaartte. Hij kwam maar niet te dichtbij, want aan het grommen van enkele honden hoorde hij dat ze boos waren. Het was op de tentoonstelling ook erg druk, waarvan ze zenuwachtig werden.

Meneren met speldjes op hun borst liepen heen en weer. Ze moesten de honden keuren en zien welke de moolste was van elk ras. Die werd dan bekroond en kreeg de eerste prijs. Daarvoor werden ze uit de hokken gehaald door hun baas. Snuffel zag dat de honden op een weegschaal werden gezet om te worden gewogen. Ze moesten netjes stappen, op en neer, sommige deden dat heel deftig en mool. En ze werden ook gemeten, van de grond tot aan hun neus en dan van het puntje van hun neus tot aan hun staart. Ook van de staart tot aan de grond, alles moesten de heren met de speldjes weten. Ze schreven telkens wat in hun boekjes.

Snuffel kwam ook bij het keuren staan. Vol belangstelling keek hij toe. Hij gunde best een prijs aan elke hond. Een beetje verdrietig was hij eehter wel. Omdat hij zelf zo lelijk was.

Er stapte weer een hond op en neer. Snuffel zag dat het een witte poedel was. Verbazend, wat stapte die mooi, bijna net of hij een renpaard was. Rechtop stond zijn geschoren staart, waar-

illustratie
Carol Voges

aan een grappig kwastje zat. Dat bewoog een beetje mee.
En opeens, voor hij het zelf goed wist, stapte ook Snuffel op en neer, zomaar tussen de meneren in de keuringsruimte. Een paar mensen hadden al naar hem gekeken en hun hoofd geschud, zich zeker afvragend hoe nu zo'n verwaarloosd mager hondje op de tentoonstelling kwam, nog wel zonder baas. Maar nu keken ze allemaal. Er gebeurde iets vreemds. Want niemand joeg Snuffel weg. De heren van de jury legden hun potlood weg en keken met open mond naar hem. Snuffel wist niet hoe mooi hij stapte. Een klodder vuil zat in elk oor en z'n hondenhaar was vies. Maar zijn staart stond kaarsrecht in de lucht, zonder dat die bewoog. Dat was zelfs de poedel niet gelukt.
En daarnaar was het dat de jury keek. En naar Snuffels poten, die zo mooi in de maat op en neer stapten, dat het leek of er met touwtjes aan getrokken werd. De poedel had het lang zo mooi niet gedaan.
„Breng dat hondje eens hier," riep een van de juryleden opeens.
Iemand pakte hem op. „Het is een straathondje," hoorde Snuffel zeggen. „Ja, maar toch heel voornaam," zei weer een ander.
Alle juryleden spraken door elkaar. Toen werd Snuffel op de weegschaal gezet. De jury wilde eens precies zien wie Snuffel was. Net als de andere honden werd hij gemeten en ook alle andere dingen werden met hem gedaan. Het werd om hem heen steeds stiller. De bezoekers van de tentoonstelling hadden de andere honden in de steek gelaten en stonden nu naar Snuffel te kijken.
Twee mannen kwamen met een grote teil zeepsop aandragen en „hup" voor Snuffel het wist, spartelde hij daarin rond.
Stevig werd hij geboend en geschrobd en, toen hij klaar was, z'n haar geborsteld en gekamd. Toen waren de mensen toch wel heel verbaasd.
Want voor hen stond een sneeuwwitte hond, die eerst zwart was geweest. Parmantig stapte hij in het rond, opeens erg fris en schoon, al kon je dan altijd nog wel zien dat hij een straathond was.
Opeens werd overal in de handen geklapt. De juryleden zaten zachtjes te fluisteren met elkaar. De voorzitter vroeg daarna het woord.
„We geven deze hond ook een eerste prijs," sprak hij. „Het is de mooiste straathond die we ooit hebben gezien en de aardigste en de vriendelijkste ook. Daarom wordt hij bekroond met de ereprijs."
Snuffel stond heel stil, 't was net of hij het allemaal droomde. Maar dat was niet zo. De voorzitter kwam al met de medaille aanstappen, die voor de mooiste hond van de hele tentoonstelling was. Hij was van goud. De voorzitter boog zich over Snuffel heen. „Is de baas van dit hondje ook hier?" vroeg hij.
Snuffel schudde zelf van „nee" en liet tegelijk zijn staart even hangen. Ik heb geen baas, betekende dat.
Dat begrepen de mensen meteen. Ze vonden het grappig en knap dat hij het zelf kon vertellen en prezen hem nog meer.
Toen hing de voorzitter van de jury Snuffel de medaille om de hals en toen zei hij nog iets waarnaar ook Snuffel verbaasd luisterde, omdat hij het nooit had geloofd. „Ik houd dit hondje zelf," sprak hij, „want ik vind dat een hond die bekroond is, ook een baas moet hebben."
Snuffel was opeens heel, heel blij dat hij het gebouw was binnengegaan. Toen de tentoonstelling een paar uurtjes later was afgelopen, kwam hij er hagelwit en met een baas weer uit. Vrolijk in de maat huppelde Snuffel met hem mee, de ereprijs om zijn hals. Maar het kwam niet door de medaille dat hij zo vrolijk was. Snuffel was blij dat hij nu geen zwervershondje meer was.

de winnaars van onze kerstprijsvraag

* EERSTE PRIJS *

ELEKTRISCHE TREIN

Ruby Galis, Achter op 't Zand 37, Hoorn

ELECTRISCHE AUTOBAAN

Robby van den Berg, Van Heutzlaan 60, Ede

POP MET POPPEWAGEN

Martientje Rietveld, Hertensprong 9, Eindhoven

TRANSISTOR-RADIO

Lenie Remmerswaal, Leidse kade 32, Leidschendam

*

* TWEEDE PRIJS *

POPPENKAST MET POPPEN

Jos en Karin Korf, Grotestr. 25, Denekamp

TAFELVOETBALSPEL

Hans en Jan Gijsbers, Robijnhof 5', Utrecht

ELEKTRISCHE NAAIMACHINE

Martie van der Mijn, Stadhoudersweg 96b, Rotterdam-4

SJOELBAK

Marjo en Guus Quaedvlug, Jos. Postmesstraat 4, Sittard

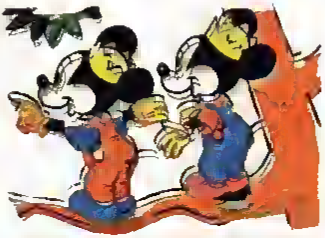

* DERDE PRIJS *

GARAGE MET DINKY-TOYS

Roelof Keur, Groningerlaan 168, Stadskanaal

ELEKTRISCH AUTOSPEL

Rens Delrasso, Schenkkade 32, Den Haag

WANDELWAGENTJE MET POP

Elly Schrijver, Willem Kloosstraat 27, Terneuzen

DRIE TIENERPLATEN NAAR KEUZE

Tineke de Vries, Verstolkstr. 16, Leeuwarden

*

* VIERDE PRIJS *

GROTE BOUWDOOS

Gertie van Rijssen, Randweg 12, Hattem

LEREN VOETBAL

Wouter v. d. Werff, Voltaplein 18, Amsterdam

ROLSCHAATSEN

Lieneke Bakker, Zuideropgaande 87, Hollandscheveld

REISWEKKERTJE

Marian Verbruggen, Rijksweg 156, Plasmolen (Mook)

* 150 GEZELSCHAPSSPELLEN *

R. Broers, Fontainebleau (Frankrijk); P. Beslebrer, Utrecht, J. Pot, Veendam, M. de Raadt, Harlingen, H. Koops, Meppel, L. Vensma, Enschede, G. Ottens, Ede, H. en A. v. Voorst, Doorn, D. en T. Hilverda, Andijk, A. v. d. Valk, Monster, F. Bullegeer, Eede, H. Leenders, Eindhoven, D. v. Breemen, Nieuwenhagen, R. Hoogendijk, R'dam-16, J. P. Tuyteleers, Antwerpen, D. Koopmans, Deventer, P. Michielse, Lage-Mierde, R. Leenders, Hoensbroek, R. de Wit, A'dam, G. en P. Zwaan, Wijdenes, A. Bruinmck, Den Haag, J. v. Gilst, Bettembourg (Lux.), J. Samson, Emmen, Chr. de Jong, Tilburg, T. Hagedoorn, Wilp, M. en K. Kierk, Uitgeest, W. en L. Varekamp, Rozenburg, J. v. Werven, Groningen, J. Vicari, R'dam, A. Witzal, Oldenzaal, P. Ruys, Borgerhout, Kinderen Korte, A'dam; J. en A. Kroes, Marum; G. Barhorst, Harlingen, D. an M. v. d. Kooij, Hoogland; J. en M. Jager, Alkmaar, Joke en Jan Koole, Aardenburg, J. en H. Muller, Maasniel, L. Muikens, R'dam, I. Boogaard St.-Garmain (Frankrijk), G. en S. v. d. Goot, Den Haag, R., W. en M. Folkertsma, Murmerwoude, Kinderen Dalsem, Kampen; M. Borrias, Utrecht, A. van Beek, Hilvarenbeek, G. en J. Brouwers, Wageningen, J. en H. Hoebers, Horst; W. Hoefnagel, Urk; R. Buis, Mechelen, S. v. d. Tol Den Haag, A. en L. Lourens, Midwolde, W. Meeuwsen, Doornenburg, L. de Bakker, Terneuzen, C. en L. Keppen, Grootschermer, I. en S. de Lang Leopoldville (Kongo) B. en H. Venema, Spijkenisse, J. Barbé, A'dam, M. v. d. Brande, St.-Antonius (België),

Kinderen Mol, Wervershoef, R Trip, Borger, A. Tol, Den Haag, I Kornfeld, Schiedam, L. Grootendorst, Weesperkarspel; H Dekkers, Utrecht, T en J Martens, Vught, L Heuts, Putbroek, Ria en Rika van Rijn, Nijkerkerveen, T en R de Boer, Burum, J. da Jong, A'dam, M. en A Star, Capelle a/d IJssel, N de Keyzer, R'dam, J Bouteije, Zweden, H, K en D Petersen, Rheine (Dtsl.); A en D v d Vecht, Winschoten, A Zijnge, Nw.-Weerdinge, Th en N van Graafschepa, Eede, J en I Kraft, Maastricht; A. en C Bus, Uitgeest; A en I Sparreboom, R'dam-25, O., P en G v Beek, Zwollerkerspel; I, M en A Lodder Piershil, B en W Vermeulen, 's-Heerarendskerke; F en C v Vugt, Oss; G en J. Samson, Wilnis; H en R Koldijk, Heemskerk, J Holla, A'dam, P Compier, Shannon (Ierl.), M Breman, Genève (Zwitserl.); I. en H Leferink, Hengelo, H. en C Molenaar, Den Haag, B Wijns, Wijnegem (België), W, M en W van Dam, Helmond, Kinderen Kooistra, Oldekerk, M Bijlsma, Kollum; K en E Rusch, A'dam, D en B Kooij, Ossenzijl; K Vos, Brunssum, M Abels, Utrecht, R Bantema, Sneek, R en J Timmermans, Zundert; A de Jong, Bransche (Dtsl.), J Buddendijk, Geidrop, R Cieremans, A'foort, J v d Zandschulp, Elden, T en H v d Koekelt, Zandvoort; G Boom, Sommelsdijk; B en R v Geldorp, Weert, O Meerburg, Groningen, P Eveleens, A'dam; J Maas, Delft, S Tadema, Vrouwenparochie, W E H Schrijvers, Den Haag; A Hageman Zwollerkerspel; K en B v Hilten, Chateauroux (Frankrijk), J Immens, Wijwijk (België), J Otten, Fredariksoord, T. Vos, Stedum; J Scheffen, Almelo, B Goetheer, Wolfaartsdijk; M Dufour, Hoogaveen; Y en R Tolenaars, R'dam, G en J Schroeten, Heerde; Kinderen Roks St.-Willebrord; F en E Dik, Callantsoog, M en L v Manen, Pernis, M en J Grobben, Almelo, J en B de Veer, Utrecht, H Oldenzlel, Musselkanaal; F en J Verstraeten Huist, T. en C Dorst, Strijen Kl Boogaard, St.-Germain (Frankrijk) R en M Nellis, Hasselt (België), W en P. van Hoek, Enschede L Erwteman, Eindhoven, L, R en B Slot, Lutten; C Roodenburg A'dam, R Harms Paterswolde, W Schuitema, Stadskanaal, A de Bruijn, Zegveld, A en A Hoekstra, Nijkark, H Goorhuis, Bottmingen (Zwitserl.), H en J Lansen, Colijnsplaat H en P Havik, Wormer, B Ruitenbeek, Den Haag, M en S v Wingerden, Bolnes, P Vowinkel, Ommen, R en A Kappen, Stadskanaal, R, S en M v Opstal, Zevenbergen J en A Meuzelaar, Westmaas, L de Putter, Brussel (België).

✳ 150 PUZZELS ✳

J Smook, A'dam, G Abbes, Musselkanaal I Besseling Baarn, F Koster, Alkmaar; A v. Drongelen, Waalwijk, I Sanders, Swalmen, M Hayette, Goes, L Pulte, Hollandscheveld, J. Belt, Wassenaar, C Roth, R'dam; N. J. Orijff, Vulaines (Frankrijk), Th. Elshof, Doetinchem, S. Smant, Bourtange; A. v Graafeijland, A'foort; A v d. Linden, Dordrecht, S v d Berg, Oss, A. Kers, Hei- en Boeicop, W. v. d Meer, A'dam; G E Braukelman, Heemse, H Lemmerling, Cadier, E Marijnen, A'dam, L. Bosma,Jubbega, R Visser, Almelo, K Bul, Den Hout, J. en M van Rijswijk, Tholen, J. Broersen, R'dam-25, D Blom, Utrecht, F Lafaille, Hasselt (België), L. Ploeger, Den Haag, E. Oldenhuis, Groningen, J. Wirtz, Dordrecht, R de Jong, Etten-Leur, G Hartman, Den Haag, L Haijenga, Termunten, N Potappel, Oud-Vossemeer, L Spenkelink, Hengelo, A Peeters, Venlo, P Doddema, Beilen, N. v. d. Vlist, Utrecht, H Ooms, Leidschendam, M Ereuch, Raubonne (Frankrijk), T Duine, Oud-Vossemeer, E Mantal, Utrecht; J Broere, R'dam, A v Mourik, A'dam, P. v. Looveren, Wilrijk (België), W Smid, Glimmen, M Verbeek, Zeist, E v. Hassel, Zundert, A Stoffels, Ottersum, J. v. d Putten, Den Bosch, B Oosterman, Berg en Dal, G Pater, Winschoten, R. Keur, R'dam, D Krebshuis, Bornerbroek, K Tercic, Eygelshoven, W Smeele, Voorburg, C Stoffer, Oostendorp, P. Everaarts, Utrecht; F Regim, Den Haag, Th. Scholte, Groningen, Th Kroon, Leeuwarden, H Janssen, Lobith-Tolkamer, T. Verdoorn, Eethen, P. Wildeman, R'dam-23, I Vermeulen, Schaesberg, R Dijkstra, Kolhorn, L Tjalling, Rijswijk, J. v d Ploeg, Britsum, R v. Stain, Zwanenburg, P. Mulder, Utrecht (station), N Schroemges, Eindhoven, E. Louwerse, Scheosterkerke, V Kesteloo, A'dam, J. Hamer, Heerlen, H Frenkel, Ter Apel, O de Jong, Ureterp; J Winter, Vollenhova, N Kreeft, O.-Tonge, J Hoekert, Elburg, H Koets, Den Haag, C Soetewey, Wilrijk (België); J Bovekerk, Pernis, M Devens, Maastricht, H P Strijbos, Groenekan; I Christiaans, Jisp, P. Bil, Assen, Chr Huiberts, Groningen, A Geschiere, Zoutelande, E Nibbering, A'dam; H Vinke, Hengelo, L. de Witt, 's-Gravenzande, E Smit, Brielle, T Tindemans, Weert, M Smeding, Irnsum, E Liedert, Jutphaas; Th Haitjema, Putten, J. Wijkhuis, Oostkapelle, B Leffeid Utrecht, S Asselbergs, Bergen op Z, E Benthem, Zorgvlied, K v Santen, Vierpolders, A Tacke, Tilburg; T Stevens, Schinveld, E v d Ende, R'dam, A Goedhoed, Veare, H v. d Weg, Oosterwolde; H B. Nijder, Stadskanaal, G Deux, Baarn, M Kersten, Onderdijk; E Wind, Vroomshoop, H de Hoog, R'dam, H. v. Beek, Heerlen, C Zuidweg, Kapelle-Biezelinge, G Brand, Lekkerkerk M Bouthan, Naaldwijk; T Raven, Eemnes, R Sluiter, Cornjum, N v Russelt, Hasselt (België), A Kijk, Assen A Wiardi, Groningen, C ter Borg A'dam, T Zwep, 't Harde, I Leuwen Den Haag A Hertogs, Heimond H Soeters, St.-Annaland A Slingerland, Utrecht, H Loots, Enkhulzen; A Krijtenberg, Middelharnis, M Kamp, Dirksland, S de Vries, Assen, H Borgers, Wedde, H Priester, Oostvoorne, A v d Wege, Breskens; W Henneman, A'dam, C Snoei, Capelle a/d IJssel, R Carp, Montmollin (Zwitserland); T Zwijnenburg, Gouda T Drost, Den Bosch; E Ackermans, Heer, R. Schmit, Den Haag, E Oerlemans, Tilburg, H Benjamins, Maastricht, A Nijkamp, Rijssen; E. Severin, A'dam, A. Huijssen, Hoek; R v Scheppingen, Vlnkeveen, B Nijhoff, Hoogezand, H v Breemen, Nieuwenhagen; J de Pater, Schiedam.

✳ BALLEN ✳

E Mulder, Utrecht (station); L. Raadman, Utrecht, T Hamers, Den Bosch, A. Vaessen, Epen, A Beulen, Sittard; J. Bosman, Wapenveld, R Tool, Assendelft, N Klp, A'foort; A Boonstra, Noordbergum; D Smit, Sappemeer, R Weistra Assen, E. Smith, Hengelo, H. Krijtenberg, Middelharnis, R. Zondergeld, Amsterdam, M. Neuville, Wissegem (België), B Berns, Baak, R v Santvoort, Geldrop, Th Rombout, Lamswaarde, J de Haan, Z.O.-Beemster; T Louten, Schagen, A Overgoor, Schiedam, K v Ewijk, Overdinker, A Hidding, Ter Apel, B Harder, Utrecht, J Boer, Veendam, J Muller, Bergen op Z, J. Dorssers, Neer, J Brum, Drachten, N Olsthoorn, Monster, R v. Bijsterveld, Den Haag, M Peters, Hedel, E Mesker, Oroningen, L. Biommestein, A'foort, W v Beyeren, Spaarndam, K v Ast, Alblasserdam, M v d Mast, Vlissingen: A v. d Vlet, Burgerbrug, G Tuyp, Volendam; G Colijn, Naarden, W Gramser, Helmond; S Koopman, Bergen, A Engel, Hillegom, C Hulsman, Rottevalle, W Dijkhuizen, Veendam, Kinderen de Leeuw, Grouw, K Blom, R'dam; P Helms, Deurne (België), D Luyken, Zutphen, C de Vos, Culemborg, E McVey, Rayleigh Essex (Engeland), S Muller, Leens, L Mattijssen Breda, A. Sunderman, Madrid-16 (Spanje), C Lampe, Valkenburg, K Roos, Wijk aan Z., M v Oroen, Arnhem, J. Bergmans, Stiphout, D Goijjer, A'dam, H Verwaal, Hellevoetsluis, O Reints, Ter Apel; J Loohuis, Haaksbergen, J Schorfhaar, Losser; J v. d. Helm, Zoetermeer; I. Wubbema, Hoogezand, N v Tongerloo, Heeze, E v. Dam R'dam-21 A Drijver, Oosterend, E Bakker, Den Burg, G L. Bakhuizen, Wenen (Oostenrijk), J Kuipers, Minnertsga, E Breton, Luxemburg, J Warners, Roide, H de Jong, St.-Jacobiparochie, C Ventevogel Arnemuiden, L Martens, Roermond, T Steehouwer, Den Haag, R v Manen, Pernis, B v d Velde Dirksland, L. v d Linden, Haarlem, J Strijker, Meppel, J C Hannaert, Vilvoorde (België). R Visser, Leeuwarden, R Baveid, Lonneker, T Teunissan, Emmeloord

WALT DISNEY

Willie Wortel

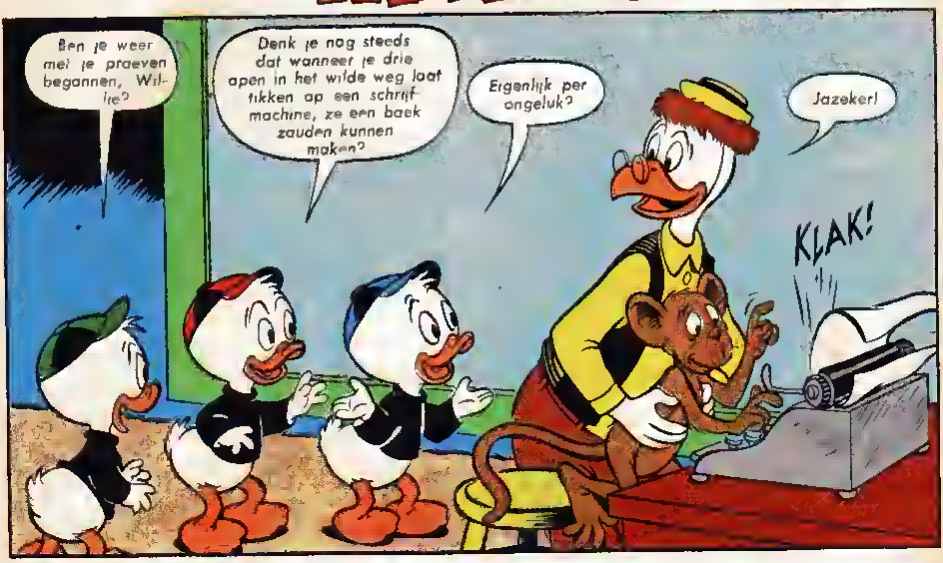

Kijk! Willie heeft het klaargespeeld!
Nu denk je aan niets anders meer dan aan die schrijf machine! Werk, en werk!

Zo is het goed! Blijf maar op dat ding slaan! Ha het zal dagen duren voor je een normaal woord maakt, maar dat geeft niet!
KLIK! KLAK!

Blijf aan het werk! Ik luister!
Vlug, Kwek! Deze kans is te mooi om hem te laten lopen!

Een paar minuten later . .
Zo, en hoe gaat het, jongen? Wil het een beetje?

Oh, nee! Dat kan niet!
JWOR KSE TKKO SEWROT WSN KKHGD NO S WW ECHZC EW'+ =&(H J"K =+-+")F JID GHS &Ç ALLE SPIONNEN VAN DE PLANEET MARS ZIJN VERMOMD ALS APEN DF& OIZ &' LECP"+'?, 'SL ODX L&A SPO LWADCSEW SWTOROAN?

Willie! Wat is er?
Heb je n spook gezien?
Zou het kunnen dat hij onder hypnose vaar een mament de waarheid heeft gezegd?

Kom nou, Willie, denk je dat we daar in lopen?
Dat doet toch geen aap!
Hij heeft het gedaan! Ik liet hem even alleen er toen

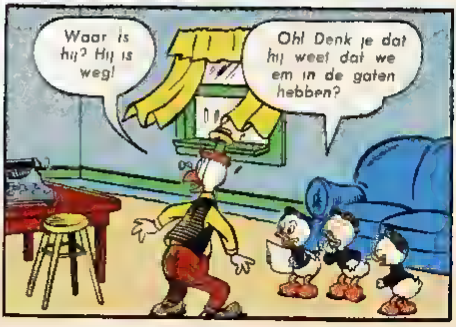
Waar is hij? Hij is weg!
Oh! Denk je dat hij weet dat we em in de gaten hebben?

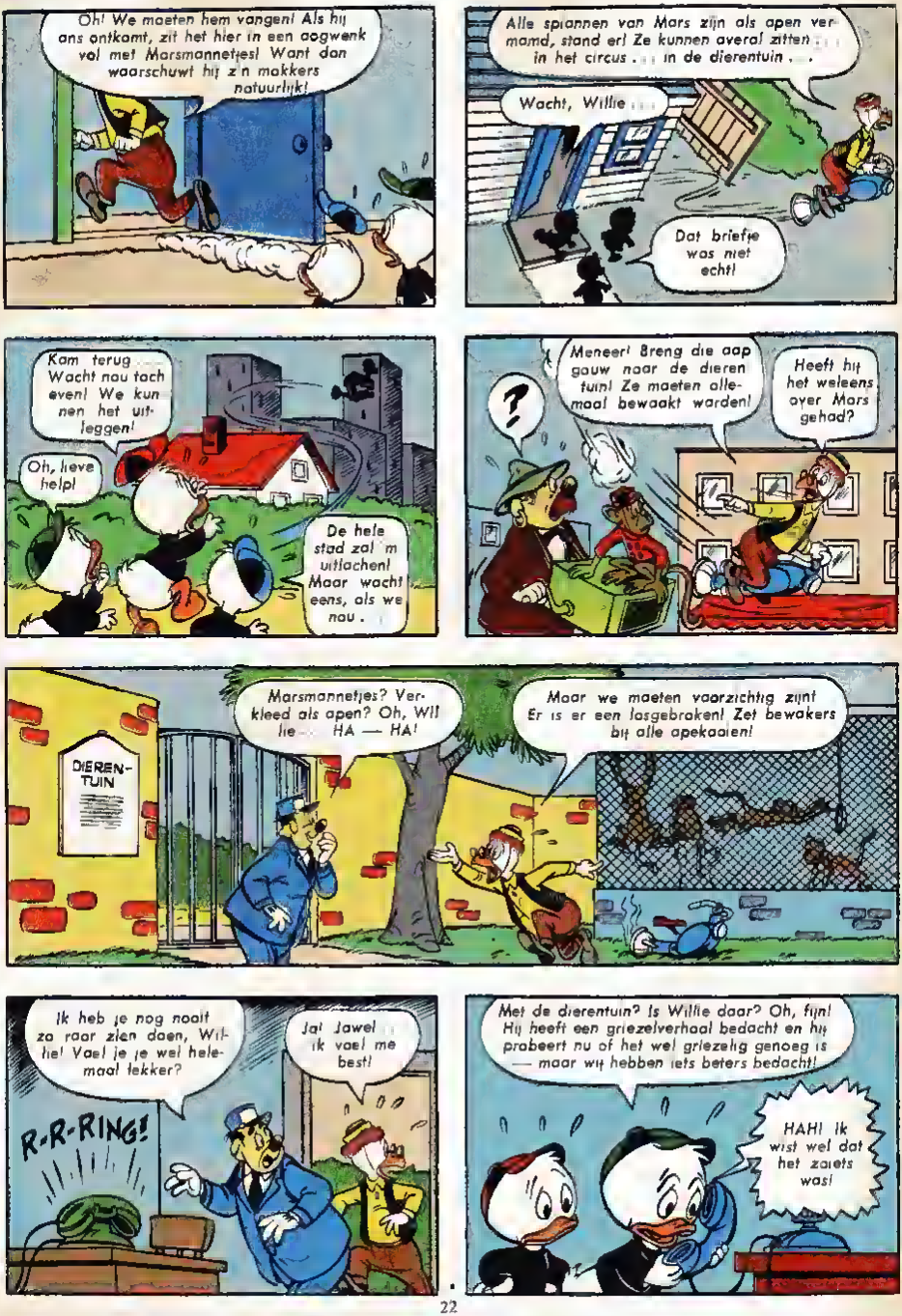
Oh! We moeten hem vangen! Als hij ons ontkomt, zit het hier in een oogwenk vol met Marsmannetjes! Want dan waarschuwt hij z'n makkers natuurlijk!
Alle spiannen van Mars zijn als apen vermomd, stond er! Ze kunnen overal zitten . . . in het circus . . . in de dierentuin . . .
Wacht, Willie . . .
Dat briefje was niet echt!
Kom terug . . . Wacht nou toch even! We kunnen het uitleggen!
Oh, lieve help!
De hele stad zal 'm uitlachen! Maar wacht eens, als we nou . . .
Meneer! Breng die aap gauw naar de dieren tuin! Ze moeten allemaal bewaakt worden!
?
Heeft hij het weleens over Mars gehad?
DIEREN-TUIN
Marsmannetjes? Verkleed als apen? Oh, Wil lie . . . HA — HA!
Maar we moeten voorzichtig zijn! Er is er een losgebroken! Zet bewakers bij alle apekooien!
Ik heb je nog nooit zo raar zien doen, Willie! Voel je je wel helemaal lekker?
Ja! Jawel . . . ik voel me best!
R-R-RING!
Met de dierentuin? Is Willie daar? Oh, fijn! Hij heeft een griezelverhaal bedacht en hij probeert nu of het wel griezelig genoeg is — maar wij hebben iets beters bedacht!
HAH! Ik wist wel dat het zoiets was!

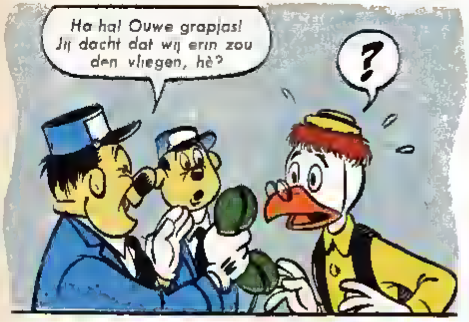
Ha ha! Ouwe grapjas! Jij dacht dat wij erin zou den vliegen, hè?
?

We wilden het uitleggen, maar je ging er te vlug vandaar, Willie! Eh . . toen hebben we dit maar bedacht om je uit de moeilijkheden te halen . .
Nou, dat is aardig van jullie!

Hij kan elk agen blik thuis kamen!
Ik hoop dat hij niet erg boos op ons is!
Krrie!
We hebben die aap tenminste voor hem gevangen!

Toch heb ik wel even in m n rats gezeten . . stel je voor, als jullie werkelijk hadden geraden dat ik 'n spion van de planeet Venus ben!
AAAAHH!

Willie! Die aap
Hij is een echte ruimtespion!
Hij zei het net!

Kom, jongens . . jullie zeiden dat jullie daar nooit in zouden lopen!
Je lacht vast niet meer als je het zelf HOORT!

Oh, toch wel! Ik ben immers ook de uitvinder van buikspreek-apparaatjes! Hihihi!
Krrie!

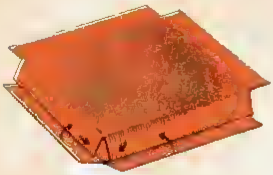

POPPEN-GERIEF

WEET je dat het maken van een zithoek voor een pop lang zo moeilijk niet is als het op het eerste gezicht lijkt. Bekijk de tekeningen maar eens goed, want aan de hand hiervan gaan we je vertellen hoe je te werk moet gaan. Neem nu bijvoorbeeld de stoel. Deze bestaat uit vier plankjes van 1 cm dik vurehout. Vanzelfsprekend kun je ook multiplex of spaanplaat van dezelfde dikte gebruiken. De zitting en de rug zijn twee rechthoekige stukjes. De rug is aan de onderzijde iets afgeschuind. Van elk zijstuk staan de bovenkant en de voor- en achterkant haaks op elkaar. De onderkant loopt vanaf de achterzijde schuin naar boven, zodat deze gelijk loopt met de schuingeplaatste zitting. Als je de delen van de stoel gemaakt hebt, zet je ze met enkele dunne spijkertjes aan elkaar, zodat je kunt zien of de delen goed op elkaar aansluiten. In de onderkanten van de zijstukken boor je gaatjes, waarin je straks spijkers of stukjes lollystok vastlijmt, die als pootjes dienst doen. Als alles naar wens is, haal je de stoel weer uit elkaar, zodat je de delen kunt bekleden. Je kunt dit doen met stof, plastic bekleding of iets dergelijks. Zelfklevend vilt is ook erg handig. De stof of de plastic bekleding lijm je met tubelijm of synthetische rubberlijm op de delen. Werk vooral de hoeken mooi strak af. Zijn alle delen bekleed, dan zet je de delen weer aan elkaar. Je kunt dit bij dikke stof doen met verloren-kopspijkers; deze kun je namelijk tussen de mazen van de stof door steken. In alle andere gevallen zet je de delen met behulp van sierspijkertjes met bolle kop aan elkaar. Tensiotte lijm je de spijkers of stukjes lollystokjes in de gaatjes in de onderkanten van de zijstukken.

De bank wordt op praktisch dezelfde wijze gemaakt. Omdat hierop echter losse kussens komen die je eveneens maakt van stukjes vurehout multiplex of spaanplaat, moet je een verbindingsstuk maken van een stuk triplex (zie tekening). Houd bij het op maat zagen van de zit- en rug kussens van de bank rekening met de stof of het bekledingsmateriaal dat je om deze kussens plakt. In de tekening zie je hoe je de kussens het mooist omplakt. De rand die als laatste om de kussens wordt geplakt kan ook van een afwijkende kleur zijn.

In de onderkanten van de zijstukken bevestig je weer de pootjes.

Wie zijn bankstel erg mooi wil bekleden, kan hierbij nog gebruik maken van schuimplastic van ongeveer 1 cm dik. Hiervoor moet je echter wel erg handig zijn.

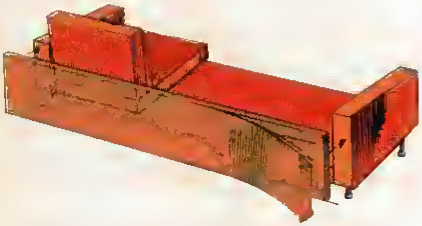

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

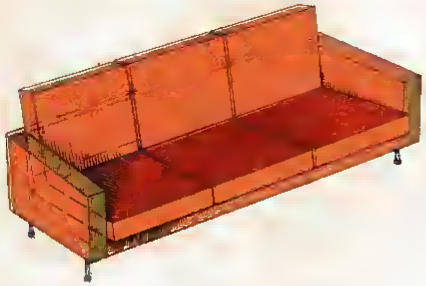

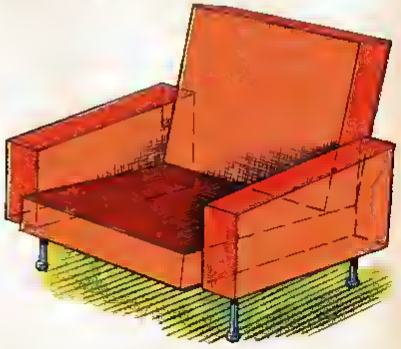

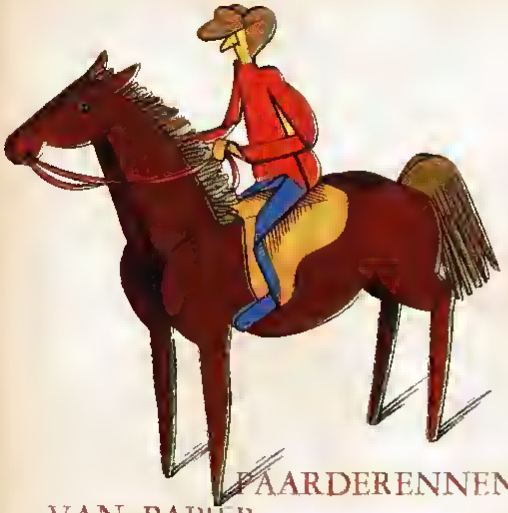

PAARDERENNEN VAN PAPIER

JULLIE zien hier een jockey te paard, gemaakt van dun, gemakkelijk te vouwen karton. Het is echter de bedoeling dat je er niet slechts één, maar vier, vijf of meer in elkaar zet. Ze komen dan netjes naast elkaar op een rij te staan, bijv. boven op een kastje of een boekenplank. De paarden moeten dan verschillende kleuren hebben; ook de berijders geven we elk een andere, felle kleur. De ruitjestekening geeft alle onderdelen van paard en jockey. Ze moeten natuurlijk wat worden vergroot; teken ze daarom over in een vlak van grotere ruiten en druk de vormen dan door met gebruikmaking van karbonpapier. Knip de stukken vervolgens netjes uit en gebruik ze als mal voor de andere werkstukjes, door ze langs de omtrek met potlood te omlijnen en over te brengen op de rest van het karton. Alle stippellijnen worden eerst gerild, dan gevouwen. In het manenstuk M en staart N maken we een groot aantal insnijdingen. De voorbenen F en de achterbenen G worden aan de boveneinden vastgelijmd, zowel tegen de buiten- als tegen de binnenzijden van romp E.

De oren L zetten we vast op de binnenkant van de zijstukken K. Zadel O valt over de rugbreedte E.

De jockey bestaat, met uitzondering van pet C en neus D, uit een enkel stuk. Armen en benen worden aan ellebogen, polsen, heupen, knieën en enkels gebogen volgens een schuinlopende vouwlijn.

De zijkanten van het gezicht worden naar achteren omgezet, de klep van C naar voren geklapt en het resterende deel voor op het gezicht vastgeplakt.

De neus schuiven we in een sleufje, evenzo steken we beide smalle uiteinden van N in een rompsleuf.

Het spreekt wel vanzelf dat je het geheel niet al te fors van afmetingen moet gaan maken.

Het is dan te slap van samenhang om overeind te blijven, tenzij je er zwaarder karton voor gebruikt.

Met wat handigheid en een beetje goede wil zal het best lukken. Succes!

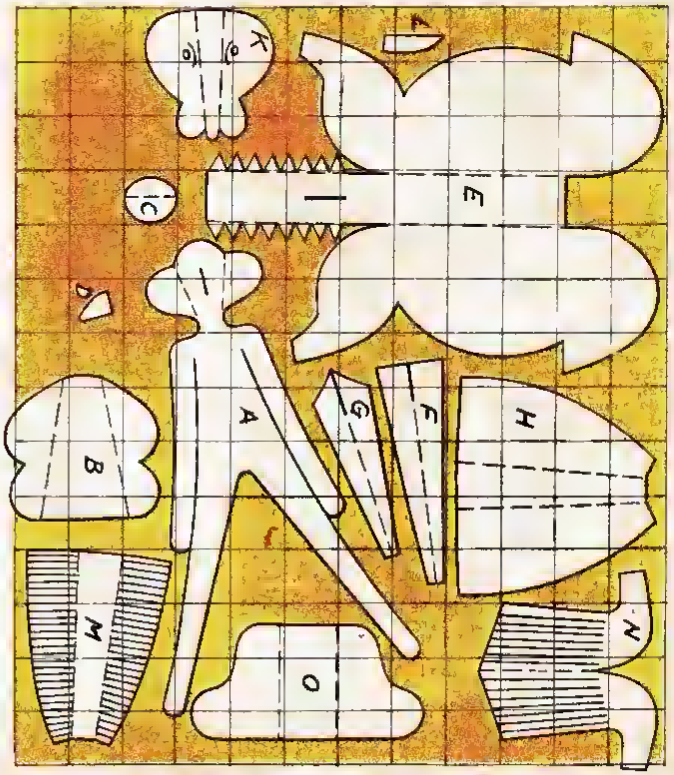

het GEHEIM van professor NIPPEL

door Ad van Seijen

Illustratie: Gerard van Straaten

DE jongens floten verbaasd. Met open mond staarden ze de slager aan. Die stond breed te glimlachen. Hij vond het een sterk staaltje. „Een kwart miljoen," zuchtte Dick Witte. „En wij waren er niet eens bij." Roel Winkel keek ook wat sip. Ze kregen het nieuws veel te laat. „Dat moet die sirene zijn geweest die we hebben gehoord," herinnerde hij zijn vriend.
De slager vertelde zijn verhaal alweer aan iemand anders, die 't ook niet wist. Hij scheen er plezier in te hebben de mensen in te lichten. De jongens fietsten langzaam door. Ze kwamen nu in de onmiddellijke nabijheid van de bank, waar nog veel meer mensen stonden. De ingang werd door een agent bewaakt. Niemand behalve de politie zelf mocht er binnen. Mannen van de recherche liepen in en uit. Veel vertier gaf het niet daarnaar te blijven kijken. Toen gingen de jongens maar naar huis, hun gedachten bij twee dingen tegelijk, de proef van professor Nippel en de inbraak in de bank. Over de inbraak kwam die avond meer nieuws, op de televisie. De politie had vlug gewerkt. Vast was komen te staan dat de overval door één man was gepleegd, de bandiet met de lap voor z'n gezicht. Niemand van de getuigen had een handlanger gezien in of buiten de bank. De bankrover was verbluffend snel en koelbloedig opgetreden. Binnen enkele minuten was hij weg geweest met de buit. Hij was in een gestolen auto weggereden, die later buiten de stad was teruggevonden. Elk spoor van hem ontbrak.
Aan de hand van het identificatie-kistje had een deskundige van de politie in samenwerking met de getuigen een signalement van de bandiet samengesteld. Het identificatie-kistje was een kortgeleden in Amerika ontwikkelde vinding waarmee op verbluffende wijze misdadigers konden worden opgespoord. In het kistje zaten meer dan vijfhonderd doorzichtige fotografische platen, die op een bepaalde manier gerangschikt verschillende gelaatskenmerken weergaven. De vele manieren waarop mensen hun haar dragen, neussoorten, oogtypen, lip en kinvormen. Verder platen met wenkbrauwen, brillen, snorren, rimpels en alles wat iemand nog meer op of aan zijn hoofd kon dragen. Met deze platen kon een deskundige genoeg mogelijke combinaties maken om een gelijkenis met ieder type menselijk gelaat te krijgen en aan gezichtsidentificatie van een misdadiger te maken wanneer iemand maar iets van dat gezicht had gezien. Dan kon diens vermoedelijk signalement worden verspreid en aan de opsporing worden begonnen.
Dat had de politie van Burghoven gedaan, want ook in Nederland had men nu de beschikking over het identificatie-kistje. Op het beeldscherm verscheen het ronde, wat kinderlijke gezichtje van een kleine man.
Roel Winkel, die ook naar de tv keek, schoot in de lach toen hij het zag. Want het leek wel of de man op het scherm de dubbelganger was van professor Nippel, zo volkomen gelijk zag het gezicht eruit. Roel keek ernaar met vrolijke verbazing. Nou, als dat het beroemde identificatie-kistje was, dan waren ze er deze keer wel ver naast, dacht hij.
Het ding was in elk geval wel tot grappige pres-

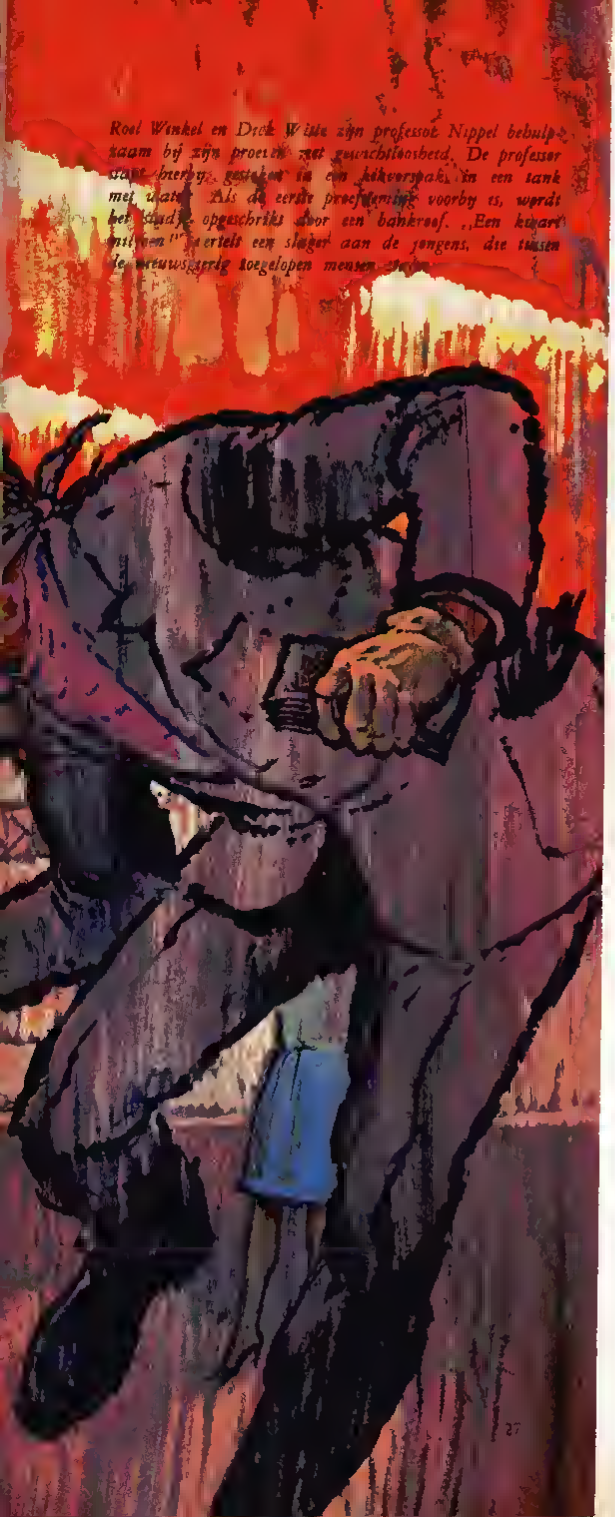

Roel Winkel en Dick Witte zijn professor Nippel behulpzaam bij zijn proeven met gewichtloosheid. De professor staat hierbij gestoken in een kikvorspak, in een tank met water. Als de eerste proefneming voorbij is, wordt het stadje opgeschrikt door een bankroof. „Een kwart miljoen!" vertelt een slager aan de jongens, die tussen de nieuwsgierig toegelopen mensen staan.

taties in staat. Maar goed dat zij op het ogenblik van de overval bij de professor thuis waren geweest. Anders hadden ze hem nu wel voor de bankrover kunnen verslijten en had het allemaal nog erg vervelend voor hem kunnen worden. Het was gelukkig voor de professor dat hij een paar helpers had genomen, die hem in levenden lijve in het glazen vat hadden zien zitten. Drie uren lang. Het alibi van de professor was werkelijk waterdicht als iemand de aandacht op hem mocht vestigen na het verspreiden van het signalement. Hij had twee getuigen ervoor dat hij zijn huis niet had verlaten. Maar de politie zou ook zelf wel zo verstandig zijn om dit te laten voor wat het was. Een grappige vergissing.

Het kon natuurlijk altijd zijn dat professor Nippel werkelijk een dubbelganger had en dan hoefde het signalement niet op een vergissing te berusten, dacht Roel verder. Maar nee, het zou dan toch wel heel toevallig zijn dat juist die dubbelganger de bankrover was geweest . . . Het signalement zou dus toch wel een vergissing van de politie-deskundige zijn die met het kistje had gewerkt.

Het gezicht op het scherm verdween. De televisieomroepster vroeg aan de kijkers om dadelijk de politie op de hoogte te stellen als ze een man kenden die beantwoordde aan het signalement. Het was erg belangrijk. Roel zat nog wat na te grinniken. Hij vertelde zijn ouders de reden van zijn vrolijkheid. Die luisterden een beetje verbaasd. Ze hadden de professor nooit zelf gezien.

„Nou," sprak vader Winkel, „dat kistje moet anders wel goed zijn, ze hebben er al aardig wat misdadigers mee gepakt die in de politiearchieven nog niet voorkwamen en die ze anders zo gauw niet zouden hebben achterhaald. Maar tja, het blijft natuurlijk altijd mogelijk dat er een vervelende vergissing wordt gemaakt waar een onschuldige dan de dupe van kan worden of tenminste een hoop gezeur door kan krijgen. Ik ben daarom maar blij dat professor Nippel een goed alibi heeft."

De volgende morgen toen ze welgemoed weer naar de professor fietsten, sprak hij er dadelijk over met Dick Witte, die de vorige avond ook bij de tv had gezeten. „Vond je het geen prachtige vergissing?" vroeg hij.

„Ja," lachte Dick, „ik wist bijna niet hoe ik het had toen ik het gezicht van de professor op het scherm zag verschijnen. Jammer dat hij hetzelf niet heeft gezien. Hij heeft geloof ik geen televisie en hij heeft daar natuurlijk ook geen tijd voor."

„Eigenlijk moesten we de politie zelf even inlichten," opperde Roel. „Dan drukken we het geklets bij voorbaat de kop in. Er zijn natuurlijk veel meer mensen die hem kennen en die gisteravond de tv hebben gezien."

„Och," meende Dick, „dat is heus niet nodig, jo. Ik denk niet dat de politie er veel tijd aan zal verknoeien en anders zijn wij er ook zelf nog. Waarom zouden we ons dan druk maken, terwijl er niets aan de hand is?"

„Hm," bromde Roel, „ja, je hebt gelijk." Ze begonnen over iets anders te praten. Over de proef. Ze waren benieuwd hoe dat verder zou gaan. Elke dag zouden ze nu een uurtje langer blijven. Dat hadden ze al aan hun ouders gezegd, dan wisten die wanneer zij ze thuis konden verwachten. Ze zouden blij zijn als het maximum aantal uren dat de professor alleen maar in het vat zat

wes bereikt. Dan kwam pas de eigenlijke voortgang met de proef. Daarnaar was het dat ze hevig bemieuwd waren
Al pratend kwamen ze in de Villalaan en stapten weer voor nr. 44 af. Reeds gewoontegetrouw stapten ze achterom. Ze vonden de professor deze keer niet in de serre. Hij wandelde wat in de tuin.
„Ja," zei hij toen hij hen zag, „ik heb ook weleens wat buitenlucht nodig. Een mens zou haast vergeten dat het zomer was. Dat is het leven van een geleerde," voegde hij er een beetje zuchtend aan toe.
„Maar kom, we gaan aan het werk." Hij liep voor de jongens uit. Ze verdwenen in het huis.
De dag verliep precies als de vorige alleen bleven de jongens een uurtje langer. Ze kregen opnieuw elk een paar rijksdaalders, waarover ze zich opnieuw wat verbaasden en de professor liet hen, om precies vijf over half drie, gaan. „Tot morgen," sprak hij.
Over de bankroof had hij en hadden de jongens niet eens gepraat.
De jongens hadden er niet meer aan gedacht. Maar spoedig zouden ze er weer aan denken. Toen ze door de stad fietsten, zagen ze dat er opnieuw een grote opschudding was. Net als de vorige dag. Overal stonden weer opgewonden groepjes mensen op straat. Het hele politieapparaat scheen in touw. En toen hoorden ze tot hun grote verrassing dat opnieuw een overval was gepleegd. Deze keer in het postkantoor. De omstandigheden waren geheel gelijk. Een man met een lap voor de onderkant van zijn gezicht was het postkantoor binnengegaan. Door een deur die juist door een beambte even was geopend, was hij tot achter de loketten doorgedrongen en had daar geroutineerd en snel de stapeltjes bankbiljetten weggegrist en in een tas gestopt, terwijl hij met een pistool in zijn andere hand de beambten en bezoekers in bedwang hield gehouden. Toen was hij al weer weg. Het was zo vlug gegaan, dat ieder, ook de bezoekers van het postkantoor die op dat ogenblik even voor twaalf, niet talrijk waren geweest, volkomen waren verrast en niemand eraan scheen te hebben gedacht of te hebben gewaagd in actie te komen. Het signalement van de bandiet, gestalte en postuur, waren dezelfde als die van de man die de vorige dag de overval op de bank had gepleegd. Ook was hij opnieuw in een gestolen auto weggereden en had die weer bulten de stad achtergelaten. Het was dezelfde man, de man die zoveel op professor Nippel leek.
De jongens keken elkaar peinzend aan. Ze hoopten dat de man spoedig gegrepen zou worden, waardoor aan elke opwinding een einde zou worden gemaakt en, wat voor hen het zwaarst woog, geen roet in het eten van professor Nippels proeven werd gegooid. Ze wisten niet dat ze daarbij zelf ook nog een handje zouden helpen ..
Die avond werd bij de jongens thuis gebeld. Een rechercheur vroeg hun even mee naar het bureau te gaan. Daar ontmoetten ze elkaar. Ze werden door een inspecteur ondervraagd. „Zijn jullie die jongens die professor Nippel helpen?" vroeg hij. „Ik heb kortgeleden een advertentie gelezen waarin hij een jongen vroeg. Wat doen jullie daar eigenlijk voor werk?"
De jongens aarzelden. Ze hadden dit natuurlijk wel verwacht. Het was om professor Nippels vreemde gelijkenis met het identificatieportret van de benkrover dat ze hier moesten komen.
„Ja, ziet u," begon Roel, „we mogen het eigenlijk niet zeggen. De professor neemt een heel nieuwe proef waarbij we hem mogen helpen en we hebben hem beloofd erover te zwijgen."
„Dat begrijp ik," sprak de inspecteur vriendelijk en knikte geruststellend. „Ik waardeer het ook. Maar het geval ligt nu wat anders. Wij zijn met een onderzoek bezig en daarvoor is het nodig dat we bepaalde dingen weten, waarbij jullie ons kunnen helpen. Dat zullen jullie op jullie beurt snappen. Ik verzeker jullie echter dat wij eveneens over het werk van professor Nippel zullen zwijgen, als blijkt dat het niets met ons onderzoek heeft te maken. Het geheim is bij ons veilig."
De jongens gaven toe. Ze begonnen te vertellen. Veel viel er overigens niet te vertellen. Alleen het voornaamste. Het alibi van de professor dat zij konden bewijzen.
De inspecteur luisterde eendachtig. „De professor zit dus in dat glazen vat met water en jullie houden hem veiligheidshalve in het oog?" vroeg hij, toen ze uitgesproken waren, hun relaas in het kort herhalend.
„Ja mijnheer," zeiden ze.
De inspecteur dacht even na. Hij stelde hun nog enkele vragen. Het waren vragen over de plaats waar professor Nippel zijn klikvorspak aantrok. Ze konden hem daarin niet herkennen. Ze zagen hem dus niet tijdens die verkleedpartijen. Dat moest hij allemaal precies weten. Hij maakte enkele notities in een blocnote die voor hem lag.
„Goed," zei hij dan, opgeruimd, „dat was alles wat ik wilde weten. Jullie kunnen wel gaan." Hij scheen wel tevreden. Ze liepen weer op straat. Roel een beetje geprikkeld. „Wat een gezeur," vond hij. „We zeiden toch dat hij aldoor in dat vat heeft gezeten, ook toen die overvallen werden gepleegd. Waarom zaagde hij er dan nog zolang over door, over dat verkleden? Alsof dat er wat mee te maken had. Enfin, in elk geval weten ze het nu en is alles safe. We hebben het alibi van professor Nippel vastgesteld zonder dat hij er zelf nog iets van weet."
Dick Witte antwoordde niet meteen. Zijn aprocengezicht was nadenkend en zonder de vrolijke grijns die meestal daarop lag. „We gaan maar naar huis," zei hij toen. „Tot morgen."
En weg was hij.
Een beetje verbaasd keek Roel hem na. Toen zei hij maar tegen zichzelf dat Dick er zeker al zo genoeg van had dat hij er niet verder over wilde zaniken en dat was het beste ook maar.
't Was wel goed dat de kogel nu door de kerk was. Nu moest de politie maar zien wat ze verder zou doen met dat fantasieportret, dat de gelijkenis van professor Nippel was. Roel dacht dat ze wel een ander zouden moeten fabriceren. Nu, in dat snertidentificatie-kistje had hij niet veel puf meer. Dat konden ze net zo goed in het water smijten. Het was een gevaarlijk goocheldoosje, dat aarlijke mensen verdacht kon maken.
Zo pruttelend in zichzelf ging Roel naar huis.
De volgende morgen waren hij en Dick weer present en ze begaven zich naar de Villalaan. Er was daar geen mens te zien. Alles was er heel rustig en stil.
Professor Nippel was helemaal achter in de tuin en stond daar naar de heesters te kijken. Pas toen ze hem dicht genaderd waren, keerde hij zich om.
„Mooi," zei hij, „jullie zijn altijd op tijd en jullie weten, daar houd ik van. Ik ben gesteld op ondernemende mensen."
Vriendschappelijk stond hij hen daar op te nemen, een erg goedmoedig mannetje met z'n kinderlijk rond gezicht, waarin wat bijzlende oogjes zaten. Echt een mannetje om geen vlieg kwaad te doen. Zijn witlinnen zomerpak was verfomfaaider en vuiler dan ooit. Het kalotje stond op zijn hoofd. Daarvan was hij onafscheidelijk.
„Wa gaan aan de slag," sprak hij. „Er moet worden gewerkt als je iets wilt bereiken."
De jongens waren dat met hem eens. Even later waren ze in het laboratorium, dat hun al erg vertrouwd was geworden. Toen had Dick Witte opeens een vraag.
„Waarom sprong u gisteren teikens in het vat rond?" vroeg hij. „Hoorde dat óók bij de proef?"
De professor scheen even verrast. „O ja," antwoordde hij dan, „jazeker, dat hoorde ook bij de proef. Die bewegingen hadden een doel. Ze moesten mij bepaalde dingen duidelijk maken. Ik ken niet altijd stil in 't vat blijven zitten, weet je?"
Toen verdween hij haastig door het deurtje achter in het laboratorium om zich in zijn dulkerpak te steken.
Roel Winkel had verwonderd geluisterd.
„Waarom zei je dat?" vroeg hij. „Hij héeft helemaal niet in het vat rondgesprongen, de hele tijd zat hij stil. Trouwens vreemd, dat hij het toegeeft," voegde hij er verbaasd aan toe.
Dick Winkel legde een vinger tegen zijn lippen. Op zijn gezicht lag een merkwaardige spanning.
„Ik heb een vermoeden," fluisterde hij. „Ik ben nu bijna zeker. Ik zal het ja dadelijk zeggen."

Wat zou Dick Witte vermoeden? Slimme speurders onder jullie weten het misschien wel. Enfin, we zullen zien of hij gelijk heeft...

TOM POES en de TIK van JOOST

JOOST! KOM TOT JEZELF!
TOF!
IK BEN BU MEZELF, ALS IK HET ZO MAG UITDRUKKEN, JONGEHEER.
OF HEB IK ME SOMS WEER MISDRAGEN ? ONDER INVLOED VAN MUN..EH..TIK.
JA! MAAR HET IS NU GELUKKIG WEER OVER, ZIE IK.
GA NU MAAR RUSTIG ZITTEN. EEN TIK IN EEN VLIEGTUIG IS TE GEVAARLIJK!
TIK?.. TIK?.... IK...
TIK
?
HOE-HA-HA!

O LIEVE HELP!
JOUW SCHULD!
ZEER BETREURENS-WAARDIG.
NU HEEFT DE PILOOT HET.
HAHA! IK GA DE ZAAK EENS OP ZIJN KOP ZETTEN.
HOU OP!
HOU OP!
VRROOOOOOAAAHHH!!!

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 118.131 (alleen voor postabonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. Prijs 9 fr. **Overig buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1965 Walt Disney Productions